

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Czeglédy és Társai Ügyvédi Iroda (fél címe 1., eljáró ügyvéd dr. Czeglédy Csaba) által képviselt felperes neve (felperes címe.) felperesnek - a dr. Nagy János ügyvéd (fél címe 2.) által képviselt I.rendű alperes neve Szerkesztősége (I.rendű alperes címe) I. rendű alperes és II.rendű alperes neve Kft. (II.rendű alperes címe) II. rendű alperes ellen sajtóhelyreigazítás miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. augusztus 15. napján kelt 70.P.23.760/2016/6. számú ítélete ellen az alperesek részéről 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezési kérelme folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget és a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az I. rendű alperes által szerkesztett, II. rendű alperes által kiadotthu internetes sajtótermékben 2016. augusztus 1-jén „Túlzásba vitt italozás okozta ... súlyos balesetét: gipszágy!" címmel újságcikk jelent meg, amelyben az I. rendű alperes azt közölte, hogy a túlzásba vitt italozás okozta felperes neve nyáron bekövetkezett balesetét.

A felperes helyreigazítási kérelmet, ezt követően keresetet terjesztett elő az alperesekkel szemben. Az I. rendű alperes a keresetlevél benyújtását követően a helyreigazítási kérelemnek megfelelő szöveget az eredeti cikk szövegét követően tette közzé akként, hogy a „túlzásba vitt" szókapcsolatot mind a két helyen vastagon, sárgával kiemelte.

A felperes végleges keresetében kérte, hogy a bíróság a helyreigazítási kérelemben foglaltaknak megfelelően és a keresettel egyező módon arra kötelezze a I. rendű alperest, hogy a helyreigazítást a cikk címe alatt és a lead felett keretben közöljék legalább 30 napig vagy addig, amíg a sérelmezett közlés elérhető a sérelmezett cikkel azonos betűtípusban és betűmérettel, a helyreigazításban az I. rendű alperes színnel ne emeljen ki semmit.

Az alperesek a keresetet érdemben nem vitatták, arra hivatkoztak, hogy a helyreigazítást közzétették, kötelezettségüknek eleget tettek.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az I. rendű alperest, hogy jelen ítélet kézhezvételétől

számított 5 napon belül mindaddig, amíg a cikk elérhető, de legalább 30 napra, az általa szerkesztett ...hu internetes sajtótermékben a 2016. augusztus 1-jén megjelent „Túlzásba vitt italozás okozta ... súlyos balesetét: gipszágy!” című cikk alatt közzétett „Helyreigazítás: A 2016. augusztus 1. napján „Túlzásba vitt italozás okozta ... súlyos balesetét: gipszágy!” címmel megjelent cikk címében és tartalmi részében azt a valótlan tényt híreszteltük, hogy túlzásba vitt italozás okozta ... súlyos balesetét. A túlzásba vitt italozás miatt következett be a baleset.” szövegű helyreigazító közleményt úgy tegye közzé, hogy a közlemény a fenti cikk címe alatt és a lead fölött kerüljön elhelyezésre és a szövegben kiemelés ne alkalmazzon. Kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 12.700 forint perköltséget, valamint az állam javára külön felhívásra 36.000 forint le nem rótt illetéket.

Az elsőfokú bíróság döntését a sajtószabadságra és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1), (2) bekezdésére alapította. Kifejtette, hogy az Smtv. 12. § (2) bekezdése nem tartalmaz arra vonatkozó előírást, hogy internetes sajtótermék esetén a helyreigazító közleményt pontosan hol, hogyan kell elhelyezni, azonban arra van jogszabályi előírás, hogy a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben kell a helyreigazítást közzétenni. Érvelése szerint internetes sajtótermék esetén a képernyőn az olvasó előtt az újságcikk oly módon jelenik meg, hogy annak nem a teljes tartalma tárul az olvasó szeme elé, hanem a cikk terjedelmétől és a képernyő felbontásától függően a cikknek csak a címe és az elejéből hosszabb rövidebb szövegrész látszik. Ahhoz, hogy az olvasó a teljes cikket elolvashassa a képernyőn folyamatosan lejjebb kell görgetni a szöveget. Köztudomású az is, hogy számos olvasó a cikket nem olvassa végig, pusztán a címét és az ún. lead-et. Ebből következően - különösen olyan esetben, ha a jogsértő tartalom már a cikk címében megjelenik - nem megfelelő internetes megjelenés esetén az olyan helyreigazítás, amely a helyreigazító közleményt a cikk végén helyezi el, ahova már számos olvasó nem jut el. Megállapítható továbbá, hogy a felperes mind a helyreigazítási kérelmében, mind a kereseti kérelmében egyértelműen jelezte, hogy a helyreigazító közlemény elhelyezését a cím alatt és a lead felett kéri.

Minderre tekintettel a helyreigazító közleménynek a felperes végleges kereseti kérelmének megfelelő módon történő elhelyezésére kötelezte az elsőfokú bíróság az I. rendű alperest.

A Kúria PK 15. számú állásfoglalásából kiemelte, hogy a helyreigazító közlemény akkor tölti be a rendeltetését, ha a kifogásolt közlemény valóságsértő voltát szükség szerint a való tényeket félre nem érthetően kifejezésre juttatja. A közlemény szövege ezért nem alakítható úgy, hogy ezáltal a tartalma elveszítse a helyreigazító jellegét. A sajtó-helyreigazítás teljesítésének ezért nem megfelelő módja az, ha a sajtó olyan megjegyzéseket fűz a helyreigazító közleményhez, amelyek a kifogásolt közlemény tartalmát erősítik fel, illetőleg a helyreigazítást elferdítik.

Ennek eredményeként nem tartotta megfelelőnek a helyreigazítás olyan közzétételét, hogy abban a két kifogásolt szót az I. rendű alperes sárgával kiemelte. Egyrészt így az alperes önkényesen eltért a felperes által megjelölt helyreigazító közlemény szövegétől, másrészt ezzel az eljárásával módosította a helyreigazító közlemény tartalmát, mivel a kiemeléssel együtt a szöveg már nem azt fejezi ki, amire a helyreigazítási kérelmében és a keresetében egyértelműen utalt a felperes, miszerint nem italozásból eredt a balesete, hanem pusztán annyit, hogy az nem túlzott mértékű italozásból eredt.

Minderre tekintettel a kiemelés törlésére is kötelezte az I. rendű alperest és a keresetnek megfelelően határozott.

Az elsőfokú bíróság a perköltségről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Az ítélet ellen az alperesek terjesztettek elő fellebbezést.

Kérték az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását.

Hivatkoztak arra, hogy az Smtv. 12. § (2) bekezdése nem tartalmaz olyan előírást, mely szerint

internetes sajtótermék esetén a helyreigazító közleményt pontosan hol és hogyan kell elhelyezni. Az emberek olvasási szokásai nem köztudomásúak, ennek hiányában és az elsőfokú bíróság által is hivatkozott jogszabályi felhatalmazás nélkül az I. rendű alperes nem kötelezhető az elsőfokú ítéletben foglaltakra, különös tekintettel arra, hogy a felperesi kereset szerinti tartalommal közzétette a helyreigazítási kérelmet.

Előadták, hogy a kiemelés megszüntetésére sem kötelesek, mivel a felperes sem a helyreigazítás iránti kérelmében, sem pedig a keresetében nem jelölte meg, hogy mi volt a baleset valódi oka, sőt erre még csak nem is utalt, ahogyan egyébként azt az elsőfokú bíróság ítéletében tévesen rögzítette. Azzal, hogy az I. rendű alperes a helyreigazítási kérelemmel szó szerint megegyező szöveget tett közzé, teljes körűen teljesítette a helyreigazítási kötelezettségét.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Kiemelte, hogy a hatályos jogszabályi rendelkezés és a kialakult gyakorlat is egyértelmű abban a tekintetben, hogy a helyreigazító közleményt a sérelmes részhez hasonló módon kell közzétenni. Az olvasó aktivitása szükséges a tárgybeli közlésnél ahhoz, hogy a cikk végén több hirdetés és videófelvétel után szereplő helyreigazítást megismerje, ez nem felelt meg az Smtv. 12. § (2) bekezdése szerinti hasonló módon megvalósuló közzététel követelményének. A kiemeléssel az alperesek a helyreigazító közlemény tartalmát elferdítették.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és a másodfokú bíróság a döntésével, annak indokaival is túlnyomórészt egyetértett, ezért az elsőfokú ítéletet a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján helyes indokaira visszautalással - azok megismétlése nélkül - a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helyben hagyta.

A fellebbezésre tekintettel azt emeli ki, hogy az Smtv. 12. § (2) bekezdése alapján a helyreigazító közleményt napilap, internetes sajtótermék és hírügynökség esetében az erre irányuló igény kézhezvételét követő öt napon belül a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben kell közölni.

A másodfokú bíróság megítélése szerint annak volt jelentősége, hogy a helyreigazítást megalapozó valótlan állítás a címben is szerepelt. Amennyiben a helyreigazító szöveg közzététele az eredeti közleménnyel azonos helyen történik, a helyreigazítani kért cím alatt, és nem a szöveg végén elhelyezett helyreigazító közlemény felel meg az Smtv. 12. § (2) bekezdése szerinti hasonló módnak.

Azt is helyesen ítélte meg az elsőfokú bíróság, hogy az olvasók a cikkek egy részénél csak a címet, esetleg annak összefoglalóját (lead) olvassák el, és ez alapján döntenek el, hogy a teljes cikket áttekintik-e, vagy sem.

A közölt helyreigazító közleményben a kiemelésről az elsőfokú bíróság helytálló érveléssel állapította meg, hogy nem felelt meg a PK 15. számú állásfoglalás, ezáltal az Smtv. 12. § (2) bekezdésében foglalt követelménynek. A kiemelésnél alkalmazott szerkesztési mód által a kifogásolt valótlan állítás lényeges részét hagyja érintetlenül a helyreigazító szöveg, ennél fogva a helyreigazító jelleg elvész. Ebben a körben azt kell kiemelni, hogy az I. rendű alperes a sérelmezett közlemény tartalmának egyik elemét illetően sem bizonyította állításai valóságát, erre irányuló védekezést nem terjesztett elő, ezért a helyreigazítandó tartalom tekintetében sem mérlegelhetett.

Mindezek alapján - figyelemmel a per alatt közölt nem megfelelő módon történt közzétételre - az elsőfokú bíróság a jogszabályok helyes alkalmazásával döntött a módosított kereset szerinti marasztalásról, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság jogszabályoknak megfelelő ítéletét ezért a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 239. § folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a II. rendű alperest a másodfokú perköltség megfizetésére, mely a felperes javára a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján 15.000 forint + áfa összegben megállapított ügyvédi munkadíjból állt.

A le nem rótt fellebbezési illetékről a másodfokú bíróság a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2016. december 9.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Istenes Attila s.k.
előadó bíró

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
bíró